

Hayat Bu mu

– Oğuzhan ATEŞ · 09 Aralık 2010

Çok uğraştım çok denedim ama hayattta mutlu olamadım bir türlü...Hayata ayak uyduramadım bir türlü.Her ayağa kalkışımda bir darbe yedim ve düştüm yine.hep ezildim hep haksızlığa uğradım hep yıkıldım.Hep hayatla zıt yolda ilerledim.Mutluluk haram oldu bana.Hayatta ayakta kalabilmek için menfaat gerekiyormuş,kötü olmak gerekiyormuş ama yapamadım; hayata resti çektim ve şimdi ise yalnızım ve acı çekiyorum.Kötü günlerimde yanımda olan kimse olmadı.Bana hayat değil hayata kanan insanlar darbe vurdu.Herkes yalan dünyaya kanmış,para neredeyse insanlık da sevgi de orada olmaya başladı.Bu hayatta paran ne kadarsa saygınlığın da o kadar artar,menfaatlik duygun ne kadar çok ise çevren de o kadar geniş olur...Ben hep yalnız oldum;Acıyı, sevinci , kederi, mutluluğu hep yalnız yaşadım...Hep işi düşenler yanıma geldi.İşi bitince,faydam dokunduktan sonra ise darbeyi yedim.Yaşadığım hayat mı anlayamadım bir türlü.Şimdi ise ölümü bekler oldum.Ölümün kapımı çalacağı zamanı bekler oldum...